

Försäkringsaktiebolaget Skandia
./. Räddningstjänsten i Svedala
kommun

Bevakning efter brand

Försäkringsaktiebolaget Skandia har begärt Räddningskostnadsnämndens utlåtande över skäligheten av kostnader för eftersläckning och bevakning, som delvis utförts efter nya larm.

Vid 15-tiden den 7 oktober 1996 övertändes ett bostadshus och ett uthus i Lemmeströ, Svedala kommun.

Enligt räddningstjänsten beslöt räddningsledaren kl. 18.30 att påbörja bevakningen efter branden. Samråd hade dessförinnan skett med innehavaren av byggnaderna som inte åtog sig bevakningen. Räddningsledaren och två brandmän stannade och bevakade samt gjorde insatser på olika ställen i bl a trossbotten som bestod av spån. En representant från Skandia var på plats vid 18-19-tiden och konstaterade tillsammans med räddningsledaren att något restvärde inte fanns.

Vid 23-tiden beslöt räddningsledaren att ny personal skulle inställa sig kl. 02.00. Bevakningen skulle inriktas mot trossbotten. Glödbränder poppade upp på olika ställen under kvällen. Kl. 00.00 lämnade första bevakningsgruppen platsen eftersom ingen synlig glöd fanns vid denna tidpunkt.

Samtidigt som avlösningen inställde sig på stationen ringde grannen räddningsledaren angående ljussken från huset. Tre brandmän åkte ut och gjorde insatser samt lämpade punktvis ut bädden.

Kl. 07.00 beslöt räddningsledaren att tillfälligt avbryta bevakningen samt att ny personal skulle fortsätta bevakningen kl. 10.00. Samtidigt som personalen samlades på stationen ringde en förbipasserande bilist SOS-centralen eftersom det kom rök från objektet. Bevakning och slutlig lämpning av trossbotten pågick till kl. 15.00.

Räddningstjänsten i Svedala anger sammanfattningsvis att kostnaden som debiterats Skandia, 13 744 kr exkl. moms, är skälig. Trossbottenfyllningar av spåntyp är mycket svårsläckta och svåråtkomliga och arbetet är tidsödande. Uppblossande brandhårdar kan också komma flera timmar efter avslutad insats utan att någon synlig glöd funnits under mellantiden.

Mot bakgrund av denna erfarenhet beslöt därför räddningsledaren att avbrott skulle göras när avlösningarna gjordes. Spridningsrisken från objektet till omgivningen var minimal.

Avbrotten var således planlagda. Ersättningskrav har inte heller ställts under den tid personal inte fanns på plats. Något krav på körersättning för avlösningen har inte heller ställts, utan den specificerade ersättningen avser en färd till och från platsen samt den tid som fordonet och pumpen var i drift.

Taxan som tillämpas är godkänd av kommunfullmäktige i Svedala.

Enligt räddningstjänstlagen skall ett räddningsarbete pågå tills dess att det inte längre finns någon risk för ytterligare skador. Det är räddningsledaren ensam som bestämmer när en räddningsinsats är avslutad.

Av 53 § räddningstjänstlagen framgår att räddningsledaren efter avslutad insats, om möjligt, skall underrätta ägaren eller innehavaren av den ifrågasvarande egendomen om behovet av bevakning, restvärdesskydd, sanering och återställning. Det är ägaren eller innehavaren som har att svara för dessa åtgärder. Om ägaren inte åtar sig t ex bevakning, trots att detta är erforderligt på grund av risk för att branden blossar upp på nytt, kan räddningstjänsten utföra bevakningen på ägarens bekostnad.

Räddningskostnadsnämnden finner att det i det aktuella fallet var motiverat med bevakning med hänsyn till objektets karaktär. Då spridningsrisken är liten kan det också vara motiverat att bevakningen utförs i intervaller.

Av räddningstjänstens insatsrapport framgår emellertid att räddningstjänstuppdraget avslutades kl. 23.46, varför någon bevakning inte kan debiteras för tiden dessförinnan. Den debiterade kostnaden för det första bevakningsintervallet, 3 200 kr exkl. moms, bör därför frånräknas det debiterade beloppet, liksom moms å nämnda belopp. Kostnaderna för de därpå följande två bevakningsintervallerna finner nämnden däremot skäligen. Detsamma gäller kostnaden för fordonet.

Med hänsyn till den totala tid som räddnings- och bevakningsarbetet pågick, var det motiverat med en avlösning av personal vid åtminstone ett tillfälle, varför en resa till och från brandplatsen bör bekostas av Skandia.

Stockholm den 3 juni 1997

Carl G Persson
Ordförande

Siv Ann Andermyr
Sekreterare

I avgörandet har deltagit Carl G Persson, ordförande samt ledamöterna Age Brändström, Åke Lindblom, Britt-Marie Lindkvist och Percy Nessling. Enhälligt.